U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **N. V. G.**, zast. Mgr. Markem Sedlákem, advokátem, se sídlem Brno, Příkop 8, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 16. 2. 2005, č. j. 60 Az 81/2004 – 23,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 16. 2. 2005, č. j. 60 Az 81/2004 – 23 zamítl žalobu žalobce podanou proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 4. 2004, č. j. OAM-1042/VL-07-05-2004, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Napadeným rozhodnutím správního orgánu byla zamítnuta žádost žalobce o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb. o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákona o azylu). Soud dospěl k závěru, že rozhodnutí žalovaného není nezákonné, a žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Proti tomuto rozsudku podal žalobce kasační stížnost, v níž navrhoval, aby napadený rozsudek Krajského soudu v Ostravě byl zrušen a věc byla tomuto soudu vrácena k dalšímu řízení. Současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Kasační stížnost je podána opožděně.

Z obsahu spisu plyne, že rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 16. 2. 2005, č. j. 60 Az 81/2004 – 23 byl stěžovateli doručen do vlastních rukou v pondělí dne 3. 3. 2005, což stěžovatel potvrdil vlastnoručním podpisem, jak vyplývá z připojené doručeny. Napadený rozsudek obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti. V poučení napadeného rozsudku je v souladu s ustanovením § 106 dost. 2 s. ř. s. správně uvedeno, že proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně, do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení, lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Podle ustanovení § 40 odst. 4 téhož zákona je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, anebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Jak již bylo výše uvedeno, napadený rozsudek byl stěžovateli do vlastních rukou doručen v pondělí dne 3. 3. 2005. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala běžet v úterý dne 4. 3. 2005 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila v pondělí dne 17. 3. 2005 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.). Uvedený den – pondělí – se svým označením shoduje s označením dne, který určuje její počátek, jímž je den doručení napadeného rozsudku stěžovateli, tedy pondělí dne 3. 3. 2005. K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo proto třeba, aby nejpozději dne 17. 3. 2005 byla kasační stížnost předána soudu, nebo soudu zaslána prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, anebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit. Z obsahu spisu však plyne, že kasační stížnost byla podána doporučeně na poště B. 4 pod RX dne 31. 3. 2005, tedy opožděně.

Z výše uvedeného tedy jednoznačně plyne, že kasační stížnost byla podána opožděně. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 16. 2. 2005, č. j. 60 Az 81/2004 – 23 odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť byla podána opožděně. Za této situace se pak již nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a nezabýval se rovněž věcnými námitkami v kasační stížnosti uvedenými.

O nákladech řízení rozhodl soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. listopadu 2005

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu